

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Paràbola de fraternitat

Com cada any, el dia 2 de febrer l'Església celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Aquest any ho fa amb el lema: «La vida consagrada: paràbola de fraternitat en un món ferit».

Els batejats, i de manera particular els consagrats, som convidats a ser creadors de fraternitat. De fet, com bé sabeu, un dels cinc eixos del Pla Pastoral de la nostra arxidiòcesi és viure la fraternitat. En aquesta proposta d'Església en sortida, la vida consagrada té un rol preeminent en tant que escola i model de fraternitat. Les comunitats de vida consagrada ens mostren com l'Esperit Sant pot fer possible la comunió i la fraternitat entre persones diferents.

Hem passat un any dur, trist i dolorós. Hem viscut moments eclesials i socials complexos, però els hem viscut també com oportunitats per créixer en la col·laboració, en l'entesa i en el diàleg. Vull agrair públicament l'entrega de molts germans i germanes de la vida consagrada, presents i actius en el sector sanitari i en residències de gent gran. Agraeixo el seu servei amorós i el seu acompanyament espiritual a tantes persones que han patit la malaltia o les conseqüències de la pandèmia.

Aquesta Jornada coincideix amb la festa de la Presentació del Senyor en el Temple de Jerusalem, que ens recorda que Maria i Josep van presentar Jesús a Déu, tal com manava la Llei de Moisès. Ho van fer quaranta dies després del seu naixement. La profetessa Anna i Simeó, home just i pietós, plens de l'Esperit Sant i amb el cor net i lluminós, descobren en aquell infant l'obra de Déu, l'arribada del Messies.

Vosaltres, germans i germanes de la vida consagrada, dediqueu moltes hores de pregària i de servei pastoral a acompanyar moltes persones en l'encontre amb Déu Pare, Fill i Esperit Sant. Vosaltres feu de l'hospital, la presó, l'escola, la residència d'ancians, la universitat, el monestir... el temple on presentar tantes persones a Déu, i les ajudeu a descobrir la seva condició de fills i filles de Déu.

En la lectura de l'evangeli d'aquesta festa, Simeó reconeix Jesucrist com a salvador i llum que es revela a les nacions, i Anna dona gràcies a Déu i el reconeix com a alliberador del poble (cf. Lc 2,22-38).

El contacte íntim i personal dels consagrats amb les persones de la Santíssima Trinitat, els regala una mirada renovada i renovadora del món. Cal, doncs, que ens deixem acompanyar per ells per partici-

par de la seva mirada de la realitat amb els ulls de Déu. Ells i elles, amants de la Paraula de Déu, ens ajuden a comprendre el sentit de les Escriptures.

Els germans i germanes de la vida consagrada, seguint el testimoni de Simeó i Anna, fan experiència de com, de vegades, és llarga l'espera i costerut el camí que porta a l'encontre amb el Senyor. La vida religiosa és un llarg procés de purificació del cor, segons l'esperit de les benaurances, i una sincera ofrena a Déu en el servei atent als germans que pateixen i que es troben deseparats.

Gràcies, Senyor, pel do preciós i insubstituïble de la vida consagrada. Beneïu i protegiu tots els seus membres i que la vida espiritual, la fraternitat i el servei amorós no s'apaguin mai en les seves comunitats.

ACTUALITAT

El cardenal Omella encoratja els periodistes a «explicar la realitat des del lloc dels fets»

RAMON RIPOLL - ARQUEBISBAT DE BARCELONA

El passat 25 de gener, un dia després de la festa de sant Francesc de Sales, el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, va presidir una missa en què va pregar especialment pels professionals de la comunicació i la seva funció social i va encomanar els periodistes col·legiats i familiars que ens han deixat durant aquest últim any. La cerimònia, que es va celebrar a la parròquia de Francesc de Sales de Barcelona, va comptar amb la presència de familiars dels 23 periodistes col·legiats que van morir a Catalunya durant l'any

2020, així com de desenes de periodistes que van assistir-hi per commemorar la festa del seu patró. Després de la celebració eucarística, el cardenal Omella va atendre la premsa acreditada, per valorar l'actual pandèmia així com per compartir el contingut del recent missatge del papa Francesc amb motiu de la 55a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials en què anima els periodistes a sortir de les redaccions per explicar la realitat des del lloc dels fets, amb un document que es titula: «Vine i ho veuràs» (Jn 1,46).

ENTREVISTA

Francesc, pastor i teòleg

DANIEL PALAU

El llibre *Francesc, pastor i teòleg* (Sant Pacià Books) ofereix una mirada polièdrica sobre els primers set anys de ministeri del papa Francesc. Persones amb dedicacions pastorals i acadèmiques diverses reflexionen sobre les línies mestres de l'acció del Papa com a pastor i teòleg; unes aportacions dutes a terme el novembre de 2019 en el Congrés «L'aportació del papa Francesc en la teologia i la pastoral de l'Església», celebrat a l'AUSP. El Dr. Daniel Palau és el coordinador del llibre.

Per què el papa Francesc aconsegueix connectar amb els homes i les dones d'avui?

És evident que el papa Francesc es fa escoltar, perquè parla amb paraules i amb gestos. Parla a la humanitat sencera com aquell qui s'adreça a un auditori conegut: amb confiança, amb respecte, amb profunditat i amb claredat. I al costat de les paraules i els gestos hem de saber percebre la seva credibilitat en el fet de no deixar mai de costat els últims dels últims, els pobres.

Per què aquest pontificat pot ser clau?

El papa Francesc, amb el seu accent personal, ens ha ajudat a redescobrir l'alegria, com l'element propi de la vida cristiana. Una alegria que neix de l'Amor de Déu i que esclata amb tota la força amb la Pasqua de Jesús.

Al Congrés hi van participar persones que coneixen bé el Papa. En què van coincidir?

Van coincidir en què és del tot imprescindible combinar sempre la reflexió i l'acció, la teologia i la pastoral, l'espiritualitat i el compromís. Un segon element coincident: la necessitat de viure la fe en l'exercici constant del discerniment. La vida cristiana és, i ha de ser sempre, una resposta sincera, valenta i generosa a la crida de Déu. L'Esperit Sant ens ajuda a descobrir les passes que cal fer en cada moment, i aquest exercici de discernir és indiscutiblement propi del papa Francesc.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Bé pel sagristà, bé per la comunitat

«Conec les teves obres, el teu amor, la teva fe, el teu servei i la teva constància» (Ap 2,19). Fa alguns diumenges, en acabar cadascuna de les misses del dia, en una església es va llegir aquest text per manifestar l'agraïment pel treball del sagristà, arribat a l'edat de jubilació: «Avui tenim una notícia important per compartir. Amb les misses d'aquest diumenge, el nostre sagristà acaba l'exercici de la seva missió. Aquest any 2021 arriba a l'edat reglamentària i té ben merescuda la jubilació.

»Fa una bona colla d'anys que vetlla pel dia a dia de la sagristia i de l'església. La feina de sagristà és molt complexa i, com ell diu, cal tocar moltes teclades. A més, durant aquests anys ha tingut cura de la part musical de la litúrgia, preveient els cants de cada missa, els *powerpoint* on apareixien les lletres i, sovint, la direcció de cants durant les celebracions. Tot i això, seguirà, sempre que ell vulgui, entre nosaltres i, sempre que vulgui i pugui, podrà col·laborar en la direcció dels cants. És ben clar, doncs, que la notícia demana un reconeixement per la feina feta, per la dedicació incondicional, per la disponibilitat, per l'agradable,

acollidora i positiva conversa..., per haver fet de l'ofici de sagristà una ocasió per servir i estimar la comunitat eclesial i per haver estat una ajuda perquè tots estimem i lloem Déu Nostre Senyor. Motiu d'agraïment per part dels companys preveres i per part de tots els qui constituïm aquesta comunitat cristiana. Gràcies per la feina feta, per les celebracions compartides, per fer-nos sentir a gust en aquesta església, per ajudar a construir comunitat cristiana que camina, intentant respondre a les exigències de l'Evangeli. Gràcies per aquests anys de servei i per l'amistat.»

Sempre és un bon moment per agrair tants i tants serveis personals o comunitaris que ens fan els altres. Serveis, sovint, poc sorollosos, amb poca repercussió pública i escàs o cap agraïment. Aquesta comunitat cristiana ho va fer bé. Ho va saber agrair i va saber fer-ho comunitàriament, en acabar les seves eucaristies dominicals. Bé pel sagristà, bé per la comunitat. «Poseu-vos els uns al servei dels altres, cadascú segons els dons que ha rebut, com a bons administradors de la múltiple i variada gràcia de Déu» (1Pe 4,10).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Vibrar con la música del Evangelio

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

Con el primer «Video del Papa», Francisco ha iniciado el 2021 con una llamada a la fraternidad. «El Señor nos dé la gracia de vivir en plena hermandad con los hermanos y hermanas de otras religiones, rogando los unos por los otros, abiertos a todos». En *Fratelli tutti*, el Papa confiesa que las cuestiones relacionadas con la fraternidad y la amistad social han estado siempre entre sus preocupaciones (FT 5).

Los cristianos no podemos esconder que «si la música del Evangelio deja de vibrar en nuestras entrañas habremos perdido la alegría que brota de la compasión, la ternura que nace de la confianza, la capacidad de reconciliación que encuentra su fuente en sabernos siempre perdonados-enviados» (277).

Cada año, en la fiesta de la Presentación del Señor, lo que el Papa nos dice a todos lo conmemoramos, de manera particular, los hermanos y hermanas consagrados al Señor.

Tenemos la certeza de ser amados, «Dios es Amor» (Jn 4,16). Permanecer en su amor, guiados por el Espíritu, con Cristo y en fraternidad, ser ofrenda generosa al Señor para nuestro mundo sufriente. Casa de puertas abiertas, Iglesia que sirve. Ser hermanos y hermanas, manteniendo la alegría del encuentro con Jesús, cultivadores de la alegría y el servicio.

María está con nosotros, Ella desea «un mundo nuevo, donde todos seamos hermanos, donde haya lugar para cada descartado de nuestras sociedades» (278).

Lectures de la missa diària i santoral

1. ■ **Dilluns (lit. hores: 4a setm.)** [He 11,32-40 / Sl 30 / Mc 5,1-20]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; sant Brígida d'Escòcia, vg.; beates Maria-Anna Vaillot i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

2. □ **Dimarts** [MI 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / Sl 23 / Lc 2,22-40 (o bé: 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cersers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...; sant Corneli, bisbe.

3. ■ **Dimecres** [He 12,4-7.11-15 / Sl 102 / Mc 6,1-6]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia. Santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustiniana; beat Joaquim de Siena, rel. servita.

4. ■ **Dijous** [He 12,18-19.21-24 / Sl 47 / Mc 6,7-13]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelita). Sant Joan de Brito, prev. i beatus Rodolf Acquaviva, prev. i companys, Francesc Pacheco, Carles Spinola, prevs., i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magin, prev. i companys, jesuïtes, mrs. Sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana; sant Josep de Leonessa, prev. caputxí.

5. ■ **Divendres** [He 13,1-8 / Sl 26 / Mc 6,14-29]. Sant Agata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ **Dissabte** [He 13,15-17.20-21 / Sl 22 / Mc 6,30-34]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe. Festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ **† Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.)** [Jb 7, 1-4.6-7 / Sl 146 / 1Co 9,16-19.22-23 / Mc 1,29-39]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Julià, viuda; santa Coleta, vg. franciscana.

Intencions del Sant Pare per al mes de febrer

Preguem per les dones que són víctimes de la violència, perquè siguin protegides per la societat i perquè el seu sofriment sigui considerat i escoltat.

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 18,15-20)

Moisés digué al poble: «El Senyor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb, vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir. Llavors el Senyor em digué: "Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu. Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà."»

Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssiu la veu del Senyor: «No endureu els vostres cors».*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu: / «No endureu els cors com a Meribá, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,32-35)

Germans, jo voldria que visquéssiu sense neguit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor, mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller, i tenen el cor dividit. Igualment la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant què és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que ens distreguin.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 1,21-28)

A Cafar-Naüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne que es posà a cridar: «¿Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? ¿Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu.» Però Jesús el reprengué i li digué: «Calla i surt d'aquest home». Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscle i en va sortir. Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: «¿Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova; fins i tot mana als esperits malignes, i l'obeeixen.» I aviat la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 18,15-20)

Moisés habló al pueblo diciendo: «El Señor, tu Dios, te suscitará de entre los tuyos, de entre tus hermanos, un profeta como yo. A él lo escucharéis. Es lo que pediste al Señor, tu Dios, en el Horeb el día de la asamblea: "No quiero volver a escuchar la voz del Señor mi Dios, ni quiero ver más ese gran fuego, para no morir". El Señor me respondió: "Está bien lo que han dicho. Suscitaré un profeta de entre sus hermanos, como tú. Pondré mis palabras en su boca, y les diré todo lo que yo le mande. Yo mismo pediré cuentas a quien no escuche las palabras que pronuncie en mi nombre. Y el profeta que tenga la arrogancia de decir en mi nombre lo que yo no le haya mandado, o hable en nombre de dioses extranjeros, ese profeta morirá"».

Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón».*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Massá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras». R.

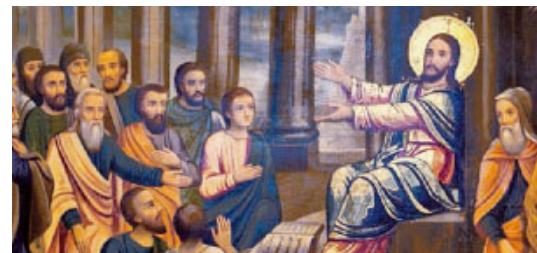
Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 7,32-35)

Hermanos: Quiero que os ahorréis preocupaciones: el no casado se preocupa de los asuntos del Señor, buscando contentar al Señor; en cambio, el casado se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su mujer, y anda dividido. También la mujer sin marido y la soltera se preocupan de los asuntos del Señor, de ser santa en cuerpo y alma; en cambio, la casada se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su marido. Os digo todo esto para vuestro bien; no para poner una trampa, sino para inducirlos a una cosa noble y al trato con el Señor sin preocupaciones.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,21b-28)

En la ciudad de Cafarnaúm, el sábado entró Jesús en la sinagoga a enseñar; estaban asombrados de su enseñanza, porque les enseñaba con autoridad y no como los escribas. Había precisamente en su sinagoga un hombre que tenía un espíritu inmundo y se puso a gritar: «¿Qué tenemos que ver nosotros contigo, Jesús Nazareno? ¿Has venido a acabar con nosotros? Sé quién eres: el Santo de Dios». Jesús lo increpó: «¡Cállate y sal de él!». El espíritu inmundo lo retorció violentamente y, dando un grito muy fuerte, salió de él. Todos se preguntaron estupefactos: «¿Qué es esto? Una enseñanza nueva expuesta con autoridad. Incluso manda a los espíritus inmundos y lo obedecen». Su fama se extendió enseguida por todas partes, alcanzando la comarca entera de Galilea.

«Jesús ensenyava amb autoritat»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Jesús, com a bon jueu, tenia el costum de participar, els dissabtes, en el culte de la sinagoga, on es resen els salms i es llegeixen i es comenten les lectures de l'Esclat. Com a rabí famós, Jesús és convidat, en repetides ocasions, a comentar la Paraula de Déu i a predicar al poble. L'evangelí ens mostra la sorpresa de la gent, ja que Jesús no ensenya com els altres escribes, sinó «amb autoritat».

Els mestres ensenyaven referint-se a l'Esclat —per exemple: «diu el Senyor en el llibre de ...»—, o bé referint-se als antics mestres, reconeguts per tots —per exemple: «ensenya rabí N. que ...»—. Jesús, en canvi, ensenya en nom propi: «En veritat jo us dic que ...»; o bé: «Ja sabeu que es va dir als antics: No matis, però jo us dic ...». Jesús ensenya posant-se fins i tot al mateix nivell que la mateixa Sagrada Esclat. Jesús, en definitiva, com els antics profetes d'Israel, es presenta parlant en nom de Déu i ensenyant amb l'autoritat de Déu mateix. Per això, la gent estava sorpresa i els altres escribes i mestres estaven escandalitzats de les pretensions de Jesús.

Però Jesús no només ensenya, sinó que també actua: guareix els malalts, comparteix taula amb els pecadors, s'acosta a tocar els leprosos... L'evangelí d'avui ens presenta el cas d'un exorcisme realitzat per Jesús: guareix un pobre home turmentat per un esperit immund.

En aquella època, totes les malalties mentals i neurològiques, donat el poc coneixement que tenien de la psique humana, eren atribuïdes a la influència destructiva d'esperits malífics o inmunds; fins i tot eren atribuïdes al propi Satanàs. Jesús, restablint els malalts psíquics, es presenta com antagonista del diable.

D'aquesta manera, Jesús, amb l'autoritat del seu ensenyament, s'equipara a un enviat directe de Déu i, amb l'eficàcia de la seva paraula sobre els malalts físics i psíquics, es presenta com a contrincant de les forces malífiques que tenallen la humanitat.

Jesús és així, amb les seves paraules i les seves obres, la plenitud de la profecia de l'Antic Testament: Jesús és el Profeta més gran que Moisés i que tots els profetes d'Israel; provocant d'aquesta manera la sorpresa i la incomprensió dels seus contemporanis, que no arriben a captar el rerefons de la seva identitat.

Nosaltres sabem que ell és el Fill de Déu, fet un de nosaltres. Per això, en les seves paraules reconeixem la Paraula de Déu, i en les seves obres descobrim el poder benefactor de Déu envers els mals i dolors de la humanitat. I en ell posem tota la nostra confiança i el reconeixem com a Senyor de la nostra vida.

Activitats del senyor cardenal

Dimarts 2 (18.45 h). Presidirà l'eucaristia en la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, a la Catedral.

Dijous 4 (13 h). Presidirà la sessió de clausura del miracle de la Madre Carmen del Niño Jesús, al Palau Episcopal.

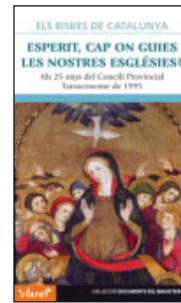
Agenda

Apostolado de la Divina Misericordia. Primeros viernes de mes, a las 15 h, «Hora de la Misericordia», rezo de la «Coronilla»; a las 15.30 h, Santa Misa, confesiones, exposición del Santísimo, adoración; a las 17 h, rezo del Rosario a la Santísima Virgen; a las 17.45 h, rezo de la «Coronilla», oraciones de desagravio; a las 18.30 h, bendición y reserva del Santísimo. En la Parroquia Preciosísima Sangre de Nuestro Señor Jesucristo (c/ Viladomat, 78). Más información: t. 934 261 622, c/e: adim.bcn@gmail.com

Llibres

La Candelera. Maria porta la Llum, d'Albert Dresaire. Aquest llibret de 20 pàgines, editat pel Centre de Pastoral Litúrgica, en la col·lecció «Sants i

Santes», n. 278, ens mostra com la festa de la Candelera, que se celebra el 2 de febrer, ens evoca el moment en què Maria i Josep, complint la Llei d'Israel, porten Jesús al temple per presentar-lo al Senyor. Allà és rebut pels ancians Simeó i Anna, que el reconeixen com a Messies i llum de les nacions. Maria, amb el seu fill als braços, porta aquesta Llum al món sencer.

Esperit, cap on guies les nostres esglésies? Als 25 anys del Concili Provincial Tarraconense de 1995. Els bisbes de Catalunya són els autors d'aquest llibre de 62 pàgines, editat per Claret. Amb

motiu de la inauguració del Concili Provincial Tarraconense el 21 de gener del 1995 i la celebració de la solemnitat de Sant Fructuós de 2021, les deu diòcesis amb seu a Catalunya publiquen aquest document, amb la intenció que sigui útil i profitós, i que expressi una orientació pastoral que es mou entre el Concili Vaticà II, els ensenyaments del papa Francesc —sobretot en l'exhortació pastoral *Evangelii gaudium*— i les resolucions del Concili Provincial Tarraconense de 1995.

ACTUALITAT

Celebració de la festa de sant Antoni Abat

El diumenge 17 de gener, festa de sant Antoni Abat, a moltes parròquies es va fer la tradicional benedicció d'animals o mascotes domèstiques, des de la porta de les esglésies. A més, a la parròquia de Santa Maria del Reimei, al barri de les Corts, es va presentar una imatge restaurada de sant Antoni Abat, que era un projecte de l'anterior rector, Mn. Pere Montagut, i que ha continuat el nou rector Mn. Joan Costa. La restauració ha estat feta pel pintor i escultor Xavier Bartumeus i s'ha presentat dies abans de la festa de sant Antoni Abat.

FOTO: RAMON RIPOLL

Acte ecumènic a la basílica de Santa Maria del Mar

FOTO: RAMON RIPOLL

El passat 18 de gener, a la basílica de Santa Maria del Mar, es va celebrar l'acte ecumènic que coincideix amb l'inici de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, que se celebra del 18 al 25 de gener, i que es clou en la festa de la conversió de l'apòstol Sant

Pau. Aquest any, el lema de la Setmana era: «Manteniu-vos en el meu amor. Donareu molt de fruit». Hi van participar representants de les diverses confessions cristianes. Va introduir l'acte Montserrat Puigdemívol, delegada d'Ecumenisme de l'Arquebisbat de Barcelona. Va pronunciar l'homilia Mons. Xavier Vilanova, bisbe auxiliar, que va destacar: «Per a un autèntic ecumenisme ens cal una conversió del cor i santedat de vida». Comentat el lema d'aquest any, el senyor bisbe va dir que «a partir de la trobada amb el Fill de Déu hi trobem la capacitat de donar fruit». Finalment, va convidar els assistents a fer seu el lema de les germanes de Grandchamp: «Prega i treballa perquè Déu regni.»

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Parábola de fraternidad

Como cada año, el día 2 de febrero la Iglesia celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. En esta ocasión lo hace con el lema: «La vida consagrada: parábola de fraternidad en un mundo herido».

Los bautizados, y de manera particular los consagrados, estamos llamados a ser creadores de fraternidad. De hecho, como bien sabéis, uno de los cinco ejes del Plan Pastoral de nuestra archidiócesis pasa por vivir la fraternidad. En esta propuesta de Iglesia en salida, la vida consagrada tiene un rol preeminente como escuela y modelo de fraternidad. Las comunidades de vida consagrada nos muestran cómo el Espíritu Santo puede hacer posible la comunión y la fraternidad entre personas diferentes.

Hemos pasado un año duro, triste y doloroso. Hemos vivido momentos eclesiales y sociales complejos, pero los hemos vivido también como oportunidades para crecer en la colaboración, en el entendimiento y en el diálogo. Quiero agradecer públicamente la entrega de muchos

hermanos y hermanas de la vida consagrada, presentes y activos en el sector sanitario y en residencias de ancianos. Agradezco su servicio amoroso y su acompañamiento espiritual a tantas personas que han sufrido la enfermedad o las consecuencias de la pandemia.

Esta Jornada coincide con la fiesta de la Presentación del Señor en el Templo de Jerusalén, que nos recuerda que María y José presentaron a Jesús a Dios, tal como mandaba la Ley de Moisés. Lo hicieron cuarenta días después de su nacimiento. La profetisa Ana y Simeón, hombre justo y piadoso, llenos del Espíritu Santo y con el corazón limpio y luminoso, descubren en ese niño la obra de Dios, la llegada del Mesías.

Vosotros, hermanos y hermanas de la vida consagrada, dedicáis muchas horas de oración y de servicio pastoral a acompañar a personas en el encuentro con Dios Padre, Hijo y Espíritu Santo. Vosotros hacéis del hospital, la cárcel, la escuela, la residencia de ancianos, la universidad, el monasterio... el templo donde presentar a tan-

tas personas a Dios, y las ayudáis a descubrir su condición de hijos e hijas de Dios.

En la lectura del evangelio de esta fiesta, Simeón reconoce a Jesucristo como salvador y luz que se revela a las naciones, y Ana da gracias a Dios y lo reconoce como liberador del pueblo (cf. Lc 2,22-38).

El contacto íntimo y personal de los consagrados con las personas de la Santísima Trinidad, les regala una mirada renovada y renovadora del mundo. Tenemos, pues, que dejarnos acompañar por ellos para participar de su mirada de la realidad con los ojos de Dios. Ellos y ellas, amantes de la Palabra de Dios, nos ayudan a comprender el sentido de las Escrituras.

Los hermanos y hermanas de la vida consagrada, siguiendo el testimonio de Simeón y Ana, hacen experiencia de cómo, a veces, es larga la espera y tortuoso el camino que lleva al encuentro con el Señor. La vida religiosa es un largo proceso de purificación del corazón, según el espíritu de las bienaventuranzas, y una sincera ofrenda a Dios en el servicio atento a los hermanos que sufren y que se encuentran desamparados.

Gracias, Señor, por el don precioso e insustituible de la vida consagrada. Bendice y protege a todos sus miembros y que la vida espiritual, la fraternidad y el servicio amoroso no se apaguen nunca en sus comunidades.